

Sygnatura akt: V GC 1726/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 22 stycznia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Magdalena Grzesiak

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2020 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej w O.

przeciwko D. W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego D. W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej w O. kwotę 679,29 zł (sześćset siedemdziesiąt dziewięć 29/100 złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot:

- 15,99 zł od dnia 08 września 2017r do dnia zapłaty,
- 15,99 zł od dnia 08 listopada 2017r do dnia zapłaty,
- 134,07 zł od dnia 08 czerwca 2018 do dnia zapłaty

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 287 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

Sygn. akt V GC 1726/19

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa w O. pozwem z dnia 7 czerwca 2019r. wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanego D. W. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe (...) w O. kwoty 697,29 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 15,99 zł od dnia 8 września 2017r. do dnia zapłaty, od kwoty 15,99 zł od dnia 8 listopada 2017r. do dnia zapłaty i od kwoty 134,07 zł od dnia 8 czerwca 2018r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powód wskazał, że prowadzi działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług spedycyjnych. Pozwany w ramach prowadzonej działalności korzystał z usług powoda, składając zlecenia przewozu za pośrednictwem serwisu internetowego powoda dostępnego pod adresem internetowym (...)pl. (...) dokonywał tego, akceptując każdorazowo regulamin serwisu powoda, który stanowił integralną część zawieranej przez nich umowy. Z tytułu świadczonych przez powoda na rzecz pozwanego usług, powód wystawił i doręczył pozwanemu faktury VAT, do których załączył zestawienie usług. Usługi zostały w pełni wykonane przez powoda, co nie było przez

pozwanego kwestionowane. Wystawione faktury VAT opiewają w całości na dopłaty do przesyłek pozwanego, które naliczone zostały przez przewoźnika w związku z przeprowadzeniem weryfikacji wagi oraz gabarytów tych przesyłek i stwierdzeniem ich rozbieżności z deklarowanymi przez pozwanego w zleceniu. Dopłatami tymi obciążony został bezpośrednio powód jako spedytor zawierający z przewoźnikiem umowę przewozu w celu realizacji zleceń pozwanego. Wobec powyższego faktury zostały wystawione w związku z roszczeniem powoda do pozwanego o zwrot wydatków, jakie powód poniósł, wykonując swoje zobowiązanie z tytułu umowy spedycji zawartej z pozwanym. Pozwany do chwili wniesienia pozwu nie podważał wykonania usług objętych fakturami VAT przez powoda. Pozwany miał możliwość złożenia reklamacji na dopłaty do przesyłek, jednakże nigdy tego nie uczynił, a zasadność tych kwot zaczął podważać dopiero na etapie czynności windykacyjnych.

Ponadto powód wniósł o zasądzenie kwoty 170,47 zł stanowiącej równowartość kwoty 40 euro tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności wg kursu średniego na dzień 31 sierpnia 2017r., kwoty 169,99 zł stanowiącej równowartość kwoty 40 euro tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności wg kursu średniego na dzień 31 października 2017r. i kwoty 172,78 zł stanowiącej równowartość kwoty 40 euro tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności wg kursu średniego na dzień 31 maja 2018r., zgodnie z art. 10 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych z dnia 8 marca 2013r.

Do pozwu załączono faktury VAT, zestawienia usług do faktur, Regulamin serwisu internetowego P..pl i przedsądowe wezwanie do zapłaty, korespondencję stron.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 9 lipca 2019r., sygn. akt V GNC 3441/19 Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu orzekła zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany zachowując ustawowy termin wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. W uzasadnieniu zakwestionował powództwo w całości jako bezzasadne i nieudowodnione, a nadto sprzeczne z bezwzględnie obowiązującymi przepisami ustawy Prawo Przewozowe. Pozwany współpracował z firmą (...) jako pośrednikiem w odbiorze i dostawie przesyłek. Sposób współpracy, a w szczególności nadawania przesyłek i uiszczania płatności był zawsze identyczny. Pozwany korzystając z programu komputerowego (witryny (...)) podawał dane odbiorcy i nadawcy przesyłki, wybierał firmę kurierską, podawał parametry przesyłki (gabaryty, waga, etc.), termin odbioru, rodzaj przesyłki. Po wprowadzeniu danych program sam dokonywał wyliczenia ceny końcowej. Po dokonaniu opłacenia przesyłki odbierał ją kurier i wykonywał usługę przewozu. Żaden kurier nie zakwestionował nigdy odbieranej przesyłki, jakoby miał mieć niezgodne z zamówieniem gabaryty bądź wagę, choć zdarzyła się sytuacja, że kurier bezpodstawnie nie podejmował przesyłki. Powód nie udowodnił, że pozwany kiedykolwiek podał niewłaściwe dane przesyłki, które skutkowałyby naliczeniem jakiegokolwiek opłaty dodatkowej, zwłaszcza że żaden kurier nie zgłaszał takich zastrzeżeń. Powód oparł się na elektronicznych wydrukach pn. „Zestawienie usług do faktury” nie wiadomo przez kogo i na jakiej podstawie wykonanych. Ponadto zgodnie z art. 48 Prawa przewozowego przewoźnik może dokonać sprawdzenia, czy przesyłka odpowiada oświadczeniom nadawcy zawartym w liście przewozowym oraz czy zostały zachowane przepisy dotyczące rzeczy dopuszczonych do przewozu na warunkach szczególnych w obecności nadawcy. Z przepisu tego wynika, że przewoźnik nie może w sposób jednostronny dokonać sprawdzenia stanu przesyłki. Do sprzeciwu załączono korespondencję mailową stron.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał żądania pozwu. Pozwany zakładając konto w serwisie internetowym powoda miał obowiązek zaakceptować regulamin, wskazany pod stosownym hiperłączem. Ponadto na stronie powoda znajduje się w odpowiedniej zakładce informacyjnej aktualna wersja regulaminu, a także odesłania do regulaminów poszczególnych przewoźników, których usługobiorcy mogą wskazywać w zleceniach spedycji jako wykonawców usługi przewozu. Pozwany był informowany również poprzez regulamin, że na doliczone przez przewoźnika dopłaty do przesyłek może złożyć pisemną reklamację. Mimo to miał obowiązek terminowego uregulowania należności względem spedytora, co wynika z pkt.9.3 regulaminu. W regulaminie serwisu powód zastrzegł, że przewoźnik ma nawet do 180 dni na wystawienie weryfikacji lub korekty do faktury, którą wystawia spedytorowi. Chybiony jest również zarzut, że kurier przyjął przesyłkę pozwanego albowiem zadaniem kuriera nie jest ocena czy weryfikacja przesyłki, lecz jej odebranie od nadawcy i dostarczenie do odbiorcy. Łączna interpretacja postanowień z pkt. 5.1, 5.2 oraz 5.3 regulaminu

serwisu powoda prowadzi do uznania uprawnienia powoda do obciążenia pozwanego opłatami do zleczanych przesyłek, jeżeli nadana przez niego paczka będzie niezgodna z wartościami wskazanymi w złożonym zamówieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany prowadzi działalność gospodarczą polegającą na produkcji stolarki okiennej. Sporadycznie wysyła przesyłki. Zarejestrował się na stronie P.pl. (...) zawarcia umowy doszło poprzez rejestrację na stronie internetowej. Nie zawierał z powodem żadnej pisemnej umowy. Przesłał maksymalnie 20 przesyłek. Na stronie powoda można było wybrać przewoźnika i dopiero wtedy trzeba było wskazać wszystkie parametry nadania przesyłki – długość, szerokość. Wprowadzało się również dane dotyczące zawartości przesyłki, pełne dane nadawcy, odbiorcy, numery telefonów. Po zatwierdzeniu pojawiał się wycena wszystkich firm i wtedy można było wybrać przewoźnika. Płacił wówczas za przesyłkę 100% z góry za pośrednictwem swojego banku. Następnie na konto mailowe przychodziło potwierdzenie zamówienia i kod kreskowy, który trzeba było wydrukować i umieścić na przesyłce. Przyjeżdżał kurier wybranej firmy i odbierał przesyłkę. Kurier sprawdzał wymiary przesyłki. Kurier nie odebrał zleconego przez pozwanego przewozu rami aluminiowej twierdząc, że jest zbyt duża. Odbierając przesyłkę kurierzy nigdy nie sporządzali protokołu. Po doręczeniu przesyłki powód przysyłał pozwanemu fakturę, do której było załączone zastawienie usług.

Dowód: zeznania prezesa zarządu powoda (00:06:31 – 00:16:10 minuta

rozprawy z dnia 9.08.2019r.)

Powód działa na podstawie Regulaminu Serwisu (...) polkurier.pl. W pkt.1.2. regulaminu wskazano, że serwis internetowy jest platformą internetową umożliwiającą zleceniodawcy składanie zleceń spedycji spedytorowi, na podstawie których świadczy w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa usługi spedycji. Nie świadczy umów przewozu, które świadczone są przez przewoźnika wybranego przez zleceniodawcę na podstawie umowy przewozu zawartej między spedytorem występującym we własnym imieniu, a przewoźnikiem zgodnie ze zleceniem spedycji.

Zgodnie z pkt.3.2 w celu zawarcia umowy spedycji niezbędne jest wcześniejsze złożenie przez klienta zlecenia spedycji za pomocą formularza spedycji. Po złożeniu zlecenia spedycji spedytor niezwłocznie potwierdza jego otrzymanie, co powoduje związanie zleceniodawcy jego zleceniem spedycji oraz jednocześnie przyjęcie spedycji do realizacji. Potwierdzenie otrzymania zlecenia spedycji i jego przyjęcie do realizacji następuje poprzez przesłanie stosownej wiadomości na podany w trakcie zlecenia spedycji adres poczty elektronicznej zleceniodawcy, która zawiera co najmniej potwierdzenie wszystkich istotnych elementów zlecenia spedycji, oświadczenia spedytora o otrzymaniu zlecenia spedycji i o jego przyjęciu do realizacji. Z chwilą otrzymania przez zleceniodawcę powyższej wiadomości e-mail zostaje zawarta umowa spedycji między zleceniodawcą a spedytorem.

Zgodnie z pkt.5.1. regulaminu zleceniodawca obowiązany jest do zapłaty spedytorowi wynagrodzenia z tytułu umowy spedycji oraz zwrotu wydatków i opłat, które spedytor poczynił lub poniósł w celu wykonania umowy spedycji zgodnie ze zleceniem. Wysokość wynagrodzenia, wydatków oraz opłat określa umowa spedycji, w tym także umowa przewozu i regulamin przewoźnika i wskazana jest w cenniku oraz w cenniku przewoźnika wybranego przez zleceniodawcę w trakcie składania zlecenia spedycji. Cennik przewoźnika stanowi integralną część cennika spedytora

wskazana jest w cenniku oraz w cenniku przewoźnika w trakcie składania zlecenia spedycji. Cennik przewoźnika stanowi integralną część cennika spedytora.

W pkt.5.2 wskazano, że zleceniodawca obowiązany jest do zapłaty spedytorowi kosztów określonych w regulaminie przewoźnika oraz w cenniku spedytora i cenniku przewoźnika, jakimi zastał obciążony spedytor na skutek podania przez zleceniodawcę w zleceniu spedycji danych niezgodnych ze stanem faktycznym (w szczególności dotyczy to podania niezgodnych ze stanem faktycznym wagi i wymiarów przesyłki będącej przedmiotem zlecenia oraz związaną z tym koniecznością uiszczenia dodatkowych dopłat), chyba że podanie danych niezgodnych ze stanem faktycznym jest następstwem okoliczności, za które zleceniodawca odpowiedzialności nie ponosi.

W pkt. 5.3 wskazano, że zleceniodawca zobowiązuje się nie kwestionować zasadności i wysokości wynagrodzenia, wydatków oraz opłat wskazanych przez przewoźnika w związku z realizacją umowy spedycji oraz umowy przewozu. Spedytor jest uprawniony do obciążenia nimi zleceniodawcy. Brak zgłoszenia przez zleceniodawcę reklamacji dotyczącej wysokości należności objętych wystawioną przez spedytora fakturą w terminie 3 dni od dnia wystawienia faktury VAT powoduje brak możliwości późniejszego kwestionowania zasadności i wysokości naliczonych należności – w takim wypadku uznaje się, że zleceniodawca uznaje należność objętą fakturą co do zasady i co do wysokości i zobowiązuje się do jej zapłaty w terminie określonym fakturą. Zgłoszenie przez zleceniodawcę reklamacji nie zwalnia zleceniodawcy z obowiązku zapłaty w terminie określonym fakturą – dopiero po uznaniu reklamacji za zasadną spedytor zobowiązuje się do wystawienia stosownej korekty.

W pkt.8 regulaminu uregulowano tryb postępowania reklamacyjnego z tytułu umowy spedycji, a w pkt.9 tryb postępowania reklamacyjnego z tytułu umowy przewozu.

Dowód: Regulamin serwisu internetowego polkurier.pl (k. 22-23 ze zmianami k. 70 – 71 akt)

W dniu 31 sierpnia 2017r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 15,99 zł z tytułu usługi kurierskiej, płaćną do dnia 7 września 2017r.

Dowód: faktura VAT z 31.08.2017r. (k. 11 akt)

Do faktury nr (...) sporządzono zestawienie usług, w którym

wskazano obciążenie dopłatą za nie standard – rowerek dziecięcy w kwocie 15,99 zł. W zestawieniu wskazano datę zamówienia, dane odbiorcy i numer wysyłki.

Dowód: zestawienie usług do faktury (k. 14 akt)

W dniu 31 października 2017r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 15,99 zł z tytułu usługi kurierskiej, płaćną do dnia 7 listopada 2017r.

Dowód: faktura VAT z 31.10.2017r. (k. 12 akt)

Do faktury nr (...) sporządzono zestawienie usług, w którym

wskazano obciążenie dopłatą za nie standard – rygiel ALU do drzwi w kwocie 15,99 zł, W zestawieniu wskazano datę zamówienia, dane odbiorcy i numer wysyłki.

Dowód: zestawienie usług do faktury (k. 15 akt)

W dniu 22 stycznia 2018r. powód wezwał pozwanego do zapłaty zaległych faktur na jego portalu odnośnie wysyłki przesyłek kurierskich. W załączniku przesłał zaległe faktury i poprosiło o ich uregulowanie. W odpowiedzi na wezwanie pozwanego powód przesłał zestawienie czego dotyczy płatność.

Dowód: korespondencja mailowa stron (k. 50 – 51 akt)

W dniu 31 maja 2018r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 134,07 zł z tytułu usługi kurierskiej, płaćną do dnia 7 czerwca 2018r.

Dowód: faktura VAT z 31.05.2018r. (k. 13 akt)

Do faktury nr (...) sporządzono zestawienie usług, w którym

wskazano obciążenie dopłatami za weryfikację wagi na 40 kg i dopłatą za dużą paczkę trzech przesyłek nadanych w maju 2018r. w kwotach 28,29 zł, 86,10 zł i 19,68 zł. W zestawieniu wskazano daty zamówienia, dane odbiorcy - powoda i numery wysyłki.

Dowód: zestawienie usług do faktury (k. 16 akt)

W dniu 18 czerwca 2018r. powód ponowił wezwanie pozwanego do zapłaty zaległych faktur na jego portalu odnośnie wysyłki przesyłek kurierskich. Pozwany ponownie odmówił ich zapłaty.

Dowód: korespondencja mailowa stron (k. 52 – 55 akt)

W dniu 24 października 2018r. pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 679,29 zł, wynikającej z faktur VAT nr (...) oraz kwot 170,47 zł, 169,99 zł i 172,78 zł stanowiących równowartość kwoty 40 euro tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania wierzytelności.

Dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty z 24.10.2018r. (k. 24- 15 akt),

dowód nadania (k. 26 akt)

W odpowiedzi do wezwanie do zapłaty pozwany zaprzeczył zasadności wezwania do zapłaty podnosząc iż wielokrotnie wyjaśniał tę sprawę, wskazując że za wszystkie przesyłki zapłacił z góry.

Dowód: pismo pozwanego (k. 27 - 28 akt)

W dniu 3 stycznia 2019r. pełnomocnik powoda ponowił wezwanie do zapłaty kwoty 679,29 zł wobec pozwanego.

Dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty z 3.01.2019r. (k. 29 - 31 akt)

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty pozwany ponownie zaprzeczył roszczeniu powoda. Wskazał, że gabaryty przesyłek były zawsze wskazywane zgodnie ze wskazaniem programu. Skoro przewoźnik zdecydował się na realizację zamówienia to oznaczało to akceptację warunków przesyłki.

Dowód: pismo pozwanego (k. 32 – 33 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów oraz częściowo zeznań pozwanego. Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego, że nie akceptował regulaminu powoda przed zarejestrowaniem konta i że nie było tej funkcji w momencie, gdy się rejestrował. Sąd nie dał również wiary jego zeznaniom, że nie otrzymał faktur dotyczących pozwu oraz że złożył reklamację. Pozwany nie przedstawił żadnego dowodu złożenia reklamacji.

Sąd na podstawie art. 302 § 1 k.p.c. ograniczył dowód z zeznań stron do przesłuchania pozwanego albowiem powód nie stawiał się na rozprawę..

Sąd oddalił wniosek pozwanego o zobowiązanie powoda do przedstawienia zdjęć przesyłek co do których zastosowano dopłaty, protokołów z których wynikałyby nadwymiarowe tych przesyłek jako niemożliwe do przeprowadzenia. Powód nie mógł być w posiadaniu takich dokumentów, to pozwany mógłby domagać się ich od przewoźnika w wyniku złożenia reklamacji.

Sąd zważył co następuje:

Strony łączyły zawarte w postaci elektronicznej umowy spedycji. Przez umowę spedycji spedytor zobowiązuje się za wynagrodzeniem w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do wysłania lub odbioru przesyłki albo do dokonania innych usług związanych z jej przewozem (art. 794 § 1 kodeksu cywilnego).

Pozwany zaprzeczył zasadności roszczeń powoda wynikających z naliczenia opłat za ponadwymiarowe przesyłki będące przedmiotem przewozu. Zaprzeczył również aby ich waga przekraczała wagę dopuszczalną. Nie przedstawił jednakże na poparcie swoich twierdzeń żadnych dowodów.

Z dokumentów załączonych przez powoda wynika natomiast, że przewoźnik dokonał weryfikacji nadanych przez pozwanego przesyłek i ustalił, że pozwany zaniżył ich wagę i wymiary. Obowiązkiem pozwanego było wypełnienie formularza zlecenia spedycji w zakresie wymiaru i wagi przesyłek zgodnie z rzeczywistym stanem faktycznym. Od podanych przez niego wymiarów i wagi przesyłek zależała bowiem wysokość opłat. Skoro pozwany zaniżał te dane aby ponieść niższe opłaty musiał liczyć się z tym, że zgodnie z przyjętym do stosowania regulaminem, nałożone zostaną na niego opłaty dodatkowe. Pozwany po otrzymaniu faktur z załączonymi szczegółowymi zestawieniami przesyłek, do których przewoźnik naliczył wcześniej dopłaty obciążające powoda, nie zgłosił jednak reklamacji, do której miał prawo i której szczegółowy tryb przewidziano w regulaminie. Zgłoszenie w terminie reklamacji stanowiło jedyną możliwość ponownego sprawdzenia wagi i wymiarów przesyłek.

Z zestawienia usług wynikało, że przedmiotem przewozu zleconego przez pozwanego był między innymi rowerek dziecięcy i rygiel aluminiowy. Skoro pozwany nie zastosował przewidzianej w cenniku dopłaty za przesyłkę niestandardową do tego typu przesyłek to już te nieprawidłowości świadczą o tym, że dane podane przez pozwanego były dowolne i miały na celu zaniżenie opłat, a nie ich rzetelne, zgodne z umową ustalenie. Pozwany nie złożył reklamacji co do przesyłek, co do których zastosowano dopłaty za weryfikację wagi. Pozwany domagał się uznania prawidłowości danych wskazanych przez siebie w zleceniu, skoro kurier dokonał odbioru paczek do przewozu. Takie stanowisko pozwanego nie zasługuje na uznanie ze względu na treść obowiązujących go regulaminów, które zobowiązał się respektować zakładając konto na stronie internetowej powoda.

Postępowanie dowodowe nie potwierdziło zarzutów pozwanego.

Powodowi oprócz wynagrodzenia należy się, zgodnie z umową, zwrot poniesionych przez niego na rzecz przewoźnika opłat dodatkowych z powodu nierzetelnego wykonania umowy przez pozwanego, który wskazał nieprawidłowe wymiary przesyłek w celu zaniżenia wynagrodzenia dla przewoźnika. Powództwo podlegało więc uwzględnieniu.

Uwzględnieniu podlegało również żądanie powoda zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia wymagalności faktur.

Zgodnie bowiem z art. 7 ust. 1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tj. z dnia 10 maja 2016r. Dz.U. z 2016r. poz.684) w transakcjach handlowych – z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny – wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione następujące warunki:

- 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie,
- 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie.

Przesłanką naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie jest popadnięcie dłużnika w stan opóźnienia. Przepis ten reguluje zasady naliczania odsetek za opóźnienie w stosunku do zobowiązań wynikających z transakcji handlowych, w których termin zapłaty oznaczono w umowie. Podstawy do naliczania odsetek za opóźnienie należy doszukiwać się w treści art. 481 §1 k.c., zgodnie z którym jeżeli bowiem dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Uprawnienie powoda do domagania się od pozwanego kosztów windykacji wynika z art. 10 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. z 28.03.2013r. poz. 203). Ustawa ta wprowadza dwa rodzaje kosztów windykacji jakich może żądać od dłużnika wierzyciel niezależnie od wysokości niezapłaconej

wierzytelności. Pierwsze są kosztami zryczałtowanymi i wynoszą równowartość 40 euro, przeliczonych na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne (art. 10 ust. 1 ustawy). Równowartość 40 euro należy się wierzycielowi za każdym razem kiedy dłużnik przekroczy termin zapłaty ustalony w umowie bądź na fakturze, niezależnie od rzeczywiście poniesionych kosztów.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 11 grudnia 2015 r., sygn. akt III CZP 94/15 przesądził dotychczasowe wątpliwości orzekając, że rekompensata za koszty odzyskiwania należności w wysokości 40 euro, przewidziana w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. 2013, poz. 403), przysługuje wierzycielowi bez konieczności wykazania, że koszty te zostały poniesione oraz że roszczenie o rekompensatę w wysokości 40 euro powstaje po upływie terminów zapłaty ustalonych w umowie lub ustalonych zgodnie z art. 7 ust. 3 i art. 8 ust. 4 tej ustawy.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto zgodnie z wynikającą z art. 98 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i obciążono nimi w całości przegrywającego sprawę pozwanego. Na koszty, których zwrot należy się powodowi od pozwanego złożyły się opłata sądowa od pozwu w kwocie 30 zł i wynagrodzenie pełnomocnika ustalone w oparciu o § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz.U. z 2015r., poz. 1804 ze zm. wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś